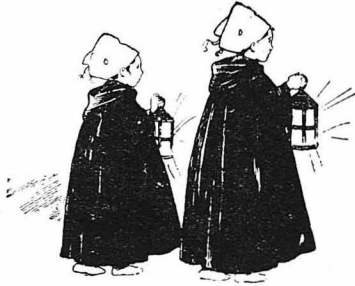

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΑ-ΦΡΟΣΥΝΗΣ

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ

Συνέχεια και τέλος του 'Αλκπασαδίκου κακουργήματος. Μιά συνέντευξις τῶν προκρίτων και τοῦ 'Αρχιερέως. 'Από τὰ Λιθαρίτσια στὸν 'Αη-Νικόλαο. Μιά χειμω- νιάτικη νύχτα. Τὶ διηγείται ἕνας 'Αγγλος συγγραφεὺς. Οἱ Γιαννιώτικαι θρύλοι. Ὁ ἔρωσ ἐνὸς 'Αλβανοῦ σωματοφύλακος κλπ.

Στὸ περασμένο φῦλλο εἶδαμε μὲ ποῖον τρόπο ὁ 'Α- λη Πασσὰ ἐμπήκε τὴν νύχτα τῆς 9ης 'Ιανουαρίου 1801

στὸ σπίτι τῆς Κυρᾶ Φροσύνης, τὴν ἐξέπλησε καὶ τὴν ἀνάγκασε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ στὸ παλάτι του, στὰ Λιθαρίτσια. Θὰ διηγηθοῦμε τὸ τέλος τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς τραγωδίας.

Ὅταν ἐφθασαν ἐκεῖ, ἐκλείσαν τὴ δύστηνη ἀρχόντισσα σ' ἕνα ξεχωριστὸ διαμέρισμα τοῦ Παλατιοῦ. Ἐπειτα ὁ ἀρχιστρατάρχης τὸν 'Ιωαννῖνον καὶ τὰ ὄργανά του ἔκαναν αἰφνιδιασθὸν ἐπιπέδου στὰ σπῆματα τῶν ἄλλων γυναικῶν ποὺ ἦταν γοαρμένεσ, στὸν κατάλογο τοῦ Τυράννου, τὶς ἐπιάναν καὶ τὶς ἐβρῆσαν στὸ ἴδιο διαμέρισμα. Στὴν αὐτὴν οὐσαν τέσσερες ἀδελφές, ἄρμαρες, ὀργανά κορίτσια, ἡ Σελεκοπούλες. Καὶ ἡ τέσσερες ἔδοξαμον τὴν ἴδια σκληρὴ τύχη, μαζὶ μετὰ ἄλλες χριστιανές καὶ τοῖκοισσες.

Λεκωτοὶ γυναικεὶ τὸ ὄλον—τὸ ἄνθος τῆς Γιαννιώτικης ὀμορφιάς—ὀδηγήθησαν ἐπὶ φοβερῆ ἐκείνῃ χειμωνιάτικῃ νύχτῃ μέσα στὸ 'Αλκπασαδικὸ σερᾶν, μετὰ κοπετοὺς καὶ θρήνους.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὅλη ἡ πόλις ἐσηκώθη στὸ ποδάρι. Οἱ πρόκρι- τοὶ μαζεύθησαν στὸ «Π ὀ ρ ε σ τ ε ἰ ο ν» ὅπου ἦρθε καὶ ὁ Σταυ- ρος Τσιταλάμος, ὁ ἀρχιεπισκόπος τοῦ 'Αλη Πασσὰ. Ἦταν καὶ αὐτοὶ πολὺν ταρᾶμένο. Οἱ πρόκριτοι ἐφώνησαν ἐναντίον του :

— Σταυρε ! Σταυρε ! Τί εἶν' αὐτὰ ποὺ ἀφίνεσι νὰ μᾶς κάνῃ ὁ 'Αλλῆ ; Δὲν εἶσαι χριστιανὸς ἐσὺ ; Δὲν εἶσαι πατριώτης !

— Στὸ μετὰ τοὺς κόσμος συνάχτησε κατόπιν μετὰ ἀγανάκτησι διαμαρτυροῦσαν ἐναντίον τῶν προκρίτων. Ὁ Τσιταλάμος καὶ δώ- δεκα πρόκριτοι, τρέμοντες γὰρ τὴ δημοσίᾳ ὀργῇ, ὑπόσχεσαν νὰ πάνε στὸν Ἀρχιερέα Γιάγκω—θεῖο τῆς Κυρᾶ Φροσύνης;— καὶ μαζὺ του νὰ φροντίσῃ γὰρ τὴ σωτηρίᾳ τῶν γυναικῶν. Ἐτοὶ ἤρξατο λίγο ὁ κό- σμος καὶ διαλύθη.

Ὅταν ὅμως ὁ ἀπεσταλμένος πῆγαν στὸν Ἀρχιερέα, τὸν εὗρησαν φοβισμένο. Τοῦτ' ἐλεπε καθαρὰ ὅτι φοβᾶται καὶ τοὺς πα- ρακάλεσε νὰ πάνε ὅλοι μαζὺ στὸν 'Αλλῆ.

— Δεσπότη μου—τοῦ εἶπε ὁ γεροντοπαι- ρος ἀπὸ τοῦ προκρίτου;— ἂν ἐπρόκειτο γὰρ γυναικεὶς ποὺ νὰ μὴν εἶχαν προστάει, ὀ- λάκωρ ἡ πόλις θὰ πῆγανε νὰ φονάξῃ. Ἐδῶ ὅμως πρόκειται καὶ γὰρ τὴν ἀνη- ψιά σου, ποὺ ὁ ἀντρας τῆς λείπει στὰ ξέ- να. Θὰ τὴν ἀφήσῃς νὰ ζωῇ ἐτα ;

— Μὰ τί περὶ νὰ κάνω ἐγὼ ; ἔλεγε ὁ Δεσπότης. Νὰ πᾶτε σεις.

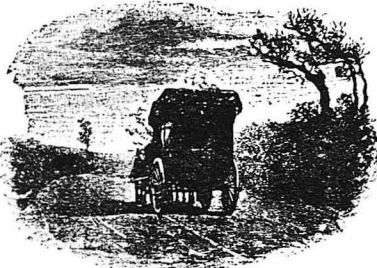
— Σὺ εἶσαι κἀδὲ μὲρ μετὸν 'Αλλῆ, αὐτὸν ἀκολουθεῖς στίς ἐπιταγὰς του, σὺνερᾶσαι μαζὺ του, καὶ θέλεις νὰ πάμε μετὰ ποὺ διαρκῶς μᾶς ὑποκτετεῖται ; Πᾶρε μαζὺ σου καὶ τὸν Κυρ- Σταυρο, καὶ οἱ δυὸ μαζὺ θὰ καταφέρετε νὰ τὸν πολεῖτε.

— Ἐγὼ δὲν πᾶω ! λέει ὁ Σταυρος.

— Οὔτε γὼ ! λέει ὁ Δεσπότης.

— Ὅλοι μαζὺ δὲ μοιροῦναι νὰ πάμε, γιατί ἔξορμε τι θὰ ζη- τήσῃ ὁ 'Αλλῆ ; Χρήματα πολλά. Ἀλλὰ τὰ Γιάννενα σπᾶγγιζαν πᾶ. Χρήματα δὲν ἔχουν : λένε οἱ πρόκριτοι.

Αὐτὰ ἔκαναν οἱ Χριστιανοὶ γὰρ νὰ ὀσῶσαν τὶς ὀμόθησκέσ τους, ἀλλ' οἱ Μωαμεθανοὶ τῆς πόλεως δὲν ἐξουηθήσαν καθόλου γὰρ τὶς δικῆσ τους. Ὁ ἱστορικὸς Κονταλέξῃ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ πα- τέρες καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν τοῖκοισσων εἶχαν πιστέψει ὅτι ἡ γυναι- κες τους ἦταν ἐφομένεσ τοῦ Ἑλληνοσ γιαιτοῦ Κυρίτση καὶ τὶς ἀφῆσαν ἀπροστάειτες, νὰ τιμωρηθοῦν ὅπως ἤθελε ὁ 'Αλλῆ.

Κυρᾶ Φροσύνη. (Αὐτὸ ἄς μὴ φανῇ παράδοξο, γιατί ἡ ὀμορᾶ Γιαν- νιώτισσα ἀνῆκε στὴν πρώτη κοινωνικῆ τάξι. Ἀποδείξει καὶ τὸ φρεμίᾳ τῆς, ὅλο ἀπὸ χρυσάρι καὶ μετάξι, ποὺ σῶζεται στὸ Ἐθνο- λογικὸ Μουσεῖο τῶν Ἀθηνῶν). Στὴ σάλα τοῦ γυναικωτικῆ, ὅπου ἦταν ὁ γάμος, βόσκονταν καὶ ἡ γυναῖκες τοῦ Μουχτᾶρ καὶ τοῦ Βελῆ. Ἐγὼ ἡ δοῦλεσ προσέφεραν στίς καλεσμένεσ σεσιματίᾳ, μὰ ἀπ' αὐτέσ, ὑπερήματα τῆς Μουχτᾶρᾶνας, δίνοντασ τὸ σεσιματί στὴν Κυρᾶ Φροσύνη, εἶδε στὸ χερί τῆς ἕνα πολιτικὸ δακτυλίδι ποὺ τὸ γνώρισε ὅτι ἦταν ἀπὸ τὰ κοσμητάτα τῆς κυρίασ τῆς. Πηγαίνει ἀμέσως καὶ τὸ ψυθურᾶει στὸ αὐτὴ τῆς Μουχτᾶρᾶνας, ἡ ὀποία γί- νεται ἐξᾶλλη ἀπὸ τὴ ἔληλα τῆς, ὀρίζε μὰ ἄγρια ματιὰ στὴ Φρο- σύνη καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴ σάλα, παίρνοντασ καὶ τὴν ἀδελφῆ τῆς, γυ- ναῖκα τοῦ Βελῆ... Ἦταν λοιπὸν φανερό, ἔλεγαν, ὅτι ἡ Κυρᾶ Φρο- σύνη εἶχε ἐξελογάσει τὸν ἄντρα τῆς, ὅπως ἡ ἄλλεσ εἶχαν ἐξελογοῦ- σαι τόσους ; μπερῆσ ; καὶ τοῦσ ἔκαναν νὰ παραμελοῦν τὰ σπῆματα τοῦσ. Ἐπαινοῦσαν λοιπὸν τὸν 'Αλλῆ Πασσὰ γὰρ τὰ μέτρα ποὺ εἶχε πάρει νὰ χυτῆ τὴν ἀνηθικότητα, ἀλλ' ἔφρασε ἡ τιμωρία νὰ εἶνε θάνατος, γιατί ἀλλοιούτικα ἡ δυὸ χανοῦμισσεσ ἐφοβήθησαν τὸν πεθερὸ τους ὅτι θὰ ἐφραγαν νὰ πάνε στὸν πατέρα τους, τὸν Πασσὰ τὸν Μπερατιοῦ Ἰμπραήμ. Ἄμα ὁ 'Αλλῆ ἄκουσε τὴν φροβῆρα αὐτῆ, παρήχη τῆς. Για πολιτικὸὺς λόγους δὲν ἤθελε καθόλου νὰ δυσαρε- στήσῃ τὸν Ἰμπραήμ, καὶ ἀπεράσισε νὰ θανατώσῃ τὶς 18 γυ- ναῖκεσ.

Ἦταν ὅμως πράγματι ἡ Κυρᾶ Φροσύνη ἐρομένη τοῦ Μουχτᾶρ ; Ὁ ἱστορικὸς τὸ διανεύει καὶ παραδέχεται ὅτι ὁ θάνατοσ τῆς ὀφείλεται σὲ ἀδικαλοῦγητῆ γυναικεῖα ἔληλα, σὲ φθῶν καὶ μῖσοσ ποὺ προκαλοῦσε ἡ ὀμορφῆ τῆς ἀρχόντισσας.

***

Στίς 29 'Ιανουαρίου, τὴ νύχτα, οἱ 'Αλ- βανοὶ σωματοφύλακεσ, κατὰ διαταγῆ τοῦ 'Αλη Πασσὰ ἐπῆραν τὶς 18 γυναῖκεσ καὶ τὶς ἐφρασαν σὲ μᾶ ἐρημικῆ ἐκκλησία, (κοινὰ τὸ λεγομένο Ἀλετροπάζαρο), τοῦ Ἀγίου Νικόλαου, ὅπου τὶς ἐκλείσαν καὶ τὶς φρου- ροῦσαν. Ἦν δυστυχομένησ ποτε δὲν ἐφαν- τᾶσαν τὴ σκληρὴ τῆχ ποὺ τὶς περιμε- νε. Ἦσαν ὅτι ὁ 'Αλλῆ, καὶ οἱ ἀντάξιοι γιοιοὶ του ἔρσαν μέσα στὴν ἀκολασία. Ἐ- νομιζᾶν λοιπὸν ὅτι πρόκειται νὰ τὶς σκορ- λίσουν σὲ διάφορα χωρέματα—ὡσὶ τόσο θη- νοῦσαν γὰρ τὸ κατάντημά τους.

Ἦν νύχτα τῆς 30 'Ιανουαρίου ἦταν μὰ ἀπὸ τὶς παρηρέσ καὶ σκοτεινῆσ ἐκείνεσ νυ- χτέσ ποὺ μόνον ὅσοι διέμειναν χειμῶνα στὰ Γιάννενα μοιροῦναι νὰ τὴ φαντασθοῦν. Μετὰ τὰ μεσάνυχτα, οἱ ἴδιοι Ἀλβανοὶ ἐπῆραν

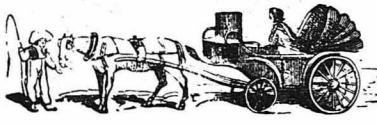
τὶς 18 γυναῖκεσ καὶ τὶς ὀδήγησαν περὶ τὴν ὀχθὴ τῆς λίμνησ. Μερικοὶ βαρκιόηδεσ, Κεραλινοῦνεσ τὴν καταγῆτι, κατάβησαν ὅτι κάποια ἀπὸ τὶς σνευθισμένεσ τραγωδίεσ θὰ γίνῃ, καὶ ἐφρασαν. Οἱ σωματοφύλακεσ τοῦ Τυράννου ἐφῆσαν τὶς γυναῖκεσ μέσα σὲ μεγάλεσ βάρκεσ καὶ τὶς ἐφρασαν σὲ μῆση τῆς λίμνησ. Ἐκεῖ τὶς ἀ- παζαν καὶ τὶς πετοῦσαν στὰ νερά ! Οἱ σπαρᾶμοὶ καὶ οἱ θρήνοι τῶν θυμᾶτων εἶνε ἀπερίγραστα. Ὁ ἱστορικὸς λέει :

...Ἐπειδὴ δὲν ἐτέθησαν ἐντόσ σάκκου, κατὰ τὰ ἐν Κοσταντι- νουπόλει ἔδημα, οἱ Ἀλβανοὶ σωματοφύλακεσ ἐνύκοντο εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν βίαν, διὰ ν' ἀποσπᾶσ τὰσ δυστυ- χεῖσ ταῦτασ, ἐν τῆ ἀγορῆ τῆς ἀτελειούσασ προσκολλημένασ εἰς τὰ πλευρά τῶν πλοαίων...

Μερικῆσ, ποὺ ἐξανᾶβγανταν σὴν ἐπιπράνεα, οἱ Ἀλβανοὶ τὶς τροποῦσαν μετὰ τὴ λόγη καὶ τὶς ἐβῆδισαν πάλι. Σὲ λίγη ὀρα δὲν ἀκούγονταν πᾶ τίποτε. Μέσα στὰ νερά τῆς λίμνησ εἶχαν πνιγεῖ 18 ὀμορᾶ καὶ ἀδύνατα πλάσματα. Οἱ σωματοφύλακεσ ἐγῆρσαν στὸν 'Αλλῆ γὰρ νὰ τοῦ ἀναγγελοῦν τὴν ἐπέτελει τῆς συγερῆσ δια- ταγῆσ του.

Ὅταν τὴν ἄλλη μέρα εἶνε γνωστῆ ἡ νυκτηρινῆ τραγωδία, τὰ Γιάννενα βυθίστηκαν σὲ σιοπηλὸ πένθος. Καὶ πολλοὶ ἐγύονταν στίς ὀχθεσ τῆς λίμνησ ψυχῶντοσ νὰ βροῦν τὰ πτώματα τῶν θυ- μάτων. Ἀλλ' ἡ λίμνη τὰ κράτησε σὴν ὕγη ἀγκάλια τῆς πολλῆσ ἡμέρεσ.

Ὅταν τὰ πτώματα ἀρχισαν νὰ ἐκβράζονται στίς ὀχθεσ, ὁ 'Α- λῆσ ἐπέτρεψε στοὺς συγγενεῖσ τους νὰ τὰ μαζέψουν καὶ νὰ τὸ θάψουν. Ὁ ἀρχιερέεσ Γιάγκωσ παρέλαβε τὸν λειψανο τῆσ ἀτυχῆσ ἀνημῆρασ του καὶ ἐφορῶνεσ γὰρ τὴν κηδείᾳ τῆσ, τὴν ὀποῖαν παρακολούθησαν ὅσοι ἀπῆλθοι του Ἰωαννῖνον. Ἐνασ Ἀγγλοσ περηνγητῆσ ποὺ ἔτυχε νὰ βροῖσκειται τὴν ἐ- ποχῆ ἐκείνῃ στὰ Γιάννενα, ὁ Λήξ, γράφει

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τι κάνει το άκριβο ένοικιο...

«Η πένια τέχνας κατοργάζεται» και ή έλλειψις στέγης αναγκάζει τους άστέγους να μεταχειρίζονται για κατοικίες τους τα πιο παράξενα μέρη. Τελευταίως, λόγω χάιν, στο Μιλάνο, ένας νεαρός εργάτης, του οποίου το ημερομίσθιο δέν έφθανε για να πληρώνη ένοικο έσοτο και για το μικρότερο και άθλιώτερο δωμάτιο, ελχε σκάφει σ' ένα λεωβαδί έξω από την πόλι μιά τρύπα την οποία ελχε μεταβάλει...σε κατοικία !...

Πού παράδοξο άκόμη εινε έκείνο που άπεκαλύφθη πρό όλίγων ημερών στην Τεργέστη.

Έδώ και κάμποσον καιρό οι κάτοικοι μιάς συνοικιάς, εύρισκομένης σχεδόν έξω από την πόλι, στο προσάτιο Ρογιάνο, ελχαν παρατηρήσει ότι μερικοί άνθρωποι φτωχικά ντυμένοι περνούσαν απ' την γειτονιά τους κάθε βράδυ τακτικά την ίδια ώρα και έβγαλαν έξω από την πόλι.

Το καθεβραδιόν αυτό πέρασμα των άγνωστων ελχε κινήσει τις ύποψεις των κατοίκων του προσάτιου. Παρακολούθησαν λοιπόν μιά δυο φορές με προσοχή τούς άγνωστους και τους ελδαν να τρωπάνουν σε κάποιο μακρονή α' απόμειρη σπηλιά.

Ανήσχυοι οι κάτοικοι του Ρογιάνο κατήγγειλαν το πράγμα στην Άστυνομία. Και μιά νύχτα ένα απόσπασμα χαρμηνιέρων έξεστράτευσε εναντίον των παραδόξων αυτών τρωηλοδωτών.

Όταν έφθασαν εκεί με τα περιστρώα στο ένα χέρι και με κλειφτοράνα στο άλλο, ώρισαν ξαφνικά μέσα στην σπηλιά, όπου αντίκρουσαν το πιο άπροσδοκίω τέμμη.

Τό έσοτερικό της σπηλιάς ελχεν όλην κατοικία φτωχικής οικογενείας. Στις διάφορες γωνίες της ήσαν έκλεισμένοι έπάνω σε στρώματα και πρόχειρα κρεβάτια όχτω άνθρωποι, οι όποιοι εκουμόντουσαν ήσυχάτα τόν ύπνο του δικαίου.

Οι άστυνομικοί τούς ξύπνησαν και τους διέταξαν να τούς άκολουθήσουν στην άστυνομία. Έκει απέδειχθη ότι οι όχτω αυτοί τρωηλοδωτά ήταν ήσυχάτατοι έργατίες κάποιου εργοστασίου, οι όποιοι έπειδή δέν μπορούσαν να βρουν φθηνή κατοικία, ελχαν διασενάσει καταλλήλω; τό έσοτερικό της μακρονής αυτής σπηλιάς και την χρησιμοποιοΰσαν ως κατοικία !...

***

Ο λωποδύτης που...μετάνοισε !...

Μία σπανιοτάτη περίπτωση μεταμελείας λωποδύτου έσημειώθηκε πρό όλίγων καιρού στο Παρίσι.

Σ' ένα από τα άστυνομικά τμήματα του Παρισίου παρουσιάσθηκε, πρό όλίγων εβδομάδων, ένας άββάς ό οποίος έδηλωσε στον άστυνομικό ότι ήταν έπιφορημένος να τού παραδώσει ένα κόσμημα μεγάλης αξίας, που τού το ελχε δώσει κάποιο πρόσωπο, που δέν ήθελε να γνωσθή τό όνομά του.

Ο άστυνομικός έπληρε τό κόσμημα, τό έκύταξε καλά, έκύταξε και τό βρήλο των χαμένων άντικειμένων και βεβαιώθηκε ότι ελχε κλαπή πρό δυο μηνών στην Νίκαια, από κάποια άμερικανίδα πολυεκατομμυριόχο. Ήταν ένα δαχτυλίδι αξίας 200.000 γαλλικών φράγκων ! Τότε ο άστυνομικός φώτισε τόν άββά πως βρέθηκε στα χέρια του τό δαχτυλίδι αυτό και ο άββάς τού διηγήθηκε ότι πρό δυο ημερών παρουσιάσθη πρό αυτού ένας άγνωστος, ό οποίος άφού τού έξομολογήθη ότι ελχε λωποδύσει τού παρέδωσε τό κλεμένο κόσμημα και τού ζήτησε... άφρον άμαρτιών !...

Τότε ο άββάς ζήτησε απ' τόν άγνωστο περισσότερες πληροφορίες, τόν έπίπε με τις έρωτήσεις και στο τέλος τόν άνάγκασε να τού όμολογήσει όλην την άλήθεια. Κατόπιν αυτού ο άββάς τόν συμβούλευσε να έπιστρέψη τό κλοπιμαίο, άπειλήσας αυτόν ότι εν εναντίον περιπτώσει δέν θά τού έδινε ά φ ρ σ ι. Ο λωποδύτης έφυγε μιά σέ λίγο ξαναγύρισε και τού παρέδωσε τό κλεμένο δαχτυλίδι για να τό δώσει στην άστυνομία. Τόν παρεκάλεσε μόνον να μη μαρτυρήσει τό όνομά του. Ο άββάς τού τό ύποσχέθηκε κ' έτσι ο φθοσκόλητος λωποδύτης έπληρώσει την έξομολόγησι και την άφρεσε... 600.000 φραγκές, όση δηλαδή ήταν ή αξία του κλεμένου δαχτυλιδιού !...

Ότι τις ήμέρες έκείνες ο Άλής έμεινε κλεισμένος στο Σεράγι του, φανερά ταγμαμένος' και ήσαν τόσο τρομερός στην όψη, ώστε και-νείς δέν τόλμησε να τόν πλησιάσει.

***

Καταληκτική ελνε ή έντύπωση που έκανε ή τραγωδία αυτή σέ όλην την Ήπειρο... Για πολλά χρόνια οι Γιαννιώτες δέν ήθελαν να φάνε τά ψάρια, τά χέλια και τις περιήρηες καραβίδες της μοιραίας λίμνης.

Θρόλοι διάφοροι γεννήθηκαν γύρω από τό γεγονός. Π. χ. ότι ο Άλβανος που έβριλε την πέτρα στο λαμό της Κυράς Φροσίνης για να τή βουλώσει, τόσο συγκινήθηκε από την όμορφιά της, ώστε έπεσε στα νερά και πνίγηκε μαζί της. Η λαϊκή Μούσα της άπέρωσε τό γνωστό θρήνο :

Χίλια καντάρια λάχαρι για ρίχτε μες στη λίμνη
Γιά να γλυκάνη τό νερό, να πιή ή Κυρά Φροσίνη.

Φυσεί άγέρως και βοιάς κ' άλόλογα ή λίμνη
να βγάλη τις δεκαεφτά με την Κυρά-Φροσίνη.

ΠΑΛΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Κόμης της Αίλλης που κατασκοπέυει, με τό άζημίωτον... έκυτέ του !... Ο κατάσκοπος του Ταλλεϋράνδου. Τά κόλπα του. Ένώ ο κ. Υπουργός έπερνε τό μπάνιο του. Οι Βουνακρητιστάι συνωμάται. Πώς την έπαθαν οι μυστικοί άστυνομικοί. Τσουβαλασμένοι στο τμήμα. Η κατάπληξις τού κ. Διευθυντού της Μυστικής άστυνομείας !...

Έπί Ναπολέοντος τού Α' ο διευθυντής της Παρισινής μυστικής άστυνομείας έπρότεινε σ' έναν άκόλουθο του άρχηγού τόν βασιλοφρόνον Κόμητος της Αίλλης (τόν μετέπειτα Λουδοβικόν 18ον) να τού δίδη πηνήγχα μιλιάδες φράγκα τόν χρόνο, ύπό τόν όρο να τού διαβάζη ένα δελτίον, τόν όποιον νανάργαφεται ή παρικμηκή λεπτομέρεια της ζωής του άρχηγου του.

Ο άκόλουθος πριν δεχθή έπαυσε να μεταδύση στον κόμητα την πληροφορίαν αυτήν. Και ο κόμης έξυτνος και πονηρός καθώς ήταν τού άπήνησεν.

—Πρέπει να δεχθής, άγαπητέ μου... Σου προτεινω μάλιστα να... μοιραζόμεστε την άμοιβή ! Το δελτίο, θά τό...έτοιμάσω έγω, και σ' ό θά στέλνης...

Κι' έτσι, μέχρι της πτώσεως της αυτοκρατορίας τά... πολύτιμα αυτά δελτία έστέλλοντο τακτικά στην Μυστική Άστυνομία τόν Παρισίον, συντεταγμένα από... τόν ίδιο τόν κατασκοπευόμενον κόμητα !...

***

Ο Λουδοβίκος 18ος μη έχοντας καμιά έμπιστοσύνη στον Ταλλεϋράνδο, τόν όποιον ελχεν άναγκασθή να προσλήρη ύπουργό, ελχεν άναθέσει σ' έναν μυστικό άστυνομικό να τόν παρακολουθή και να διαβάζη ει δυνατόν, την ιδιαιτέρα του άλληλογραφία.

Γιά να τό καταφέρει αυτό, ο έξυτνος άστυνομικός κατέφυγε στο έξηξ κόλπο :

Ο Ταλλεϋράνδος κάθε πρωί, άφού εργαζόταν επί μάν ώρα περίπου στο ιδιαίτερο γραφείο του, συνήιζε να παίρη κατόπιν τό λουτρό του. Πριν όμως περάσει στο μπάνιο του, έβγαζε την ρόμπ-ντε-σάμπρ του και την περνούκα τόν και έβραζε την πρώτη μεν έπάνω σε μιά πολυθρόνα, και την δεύτερη έπάνω στο γραφείο του.

Μόλις έφευγε από τό γραφείο του, ο ύπηρέτης του, ό όποιος ελχεν έξαγορασθή φυσικά, εισήγαγε μέσα σ' αυτό από μιά μυστική πόρτα, τόν μυστικό άστυνομικό.

Υπήρχεν όμως φόβος μήπως κανείς διάδοκρος ή άφηρημένος έπιστάτης άνοίξει τυχαίως την πόρτα, κατά την ώρα αυτή και άνακαλύψη τα συμβάντα. Για να εφεύγη τόν κίνδυνο αυτόν, ο μυστικός άστυνομικός, δέν καθόταν στο γραφείο τού ύπουργού, παρά άφού προηγουμένως φρούσε την ρόμπα και την περνούκα του !...

Έτσι μεταμφιεσμένος σε Ταλλεϋράνδο έκανε ήσυχα-ήσυχα τή δουλειά του, άνογιε τα συρτάκια τού ύπουργού, διαβάζε την άλληλογραφία του, άντέγραφε τις σημειώσεις του, σάν να ήταν στο σπίτι του !...

Την είσραχν και θρασυτάτην κατασκοπίαν αυτήν άργησε πολύ να την μυριστή ο έξυπνότατος και μεγαλοφρόνστατος Ταλλεϋράνδος...

***

Κατά την εποχή της μετά την πτώσιν του Ναπολέοντος παληοφώσεως της βασιλείας στη Γαλλία, ή άστυνομία έπληροφρηθή μιά μερά από κάποιον μυστικό της πράκτορα, ότι μερικοί άποκίτοι βουνακρητιστάι άξιωματικοί συνεκνενρόντου σε κάποια ταβέρνα και συνομιλοΰσαν εναντίον τού καθεστώτος. Ο διευθυντής της μυστικής άστυνομείας, έκάλεσεν άμέσως δώδεκα από τά καλλιτέρα όργανα του, στα όποια και άνέθεσε την παρακολούθηση των συνομιλιών.

Προς πληρυστέραν έπιτυχίαν του σκοπού του, ο άστυνομικός διευθυντής έφρόντισε να ποικύψη στον κληθέα από τούς πράκτορας τόν ότι ελχε άναθέσει και σε άλλους συναδέλφους του, την ίδια δουλειά. Δέν παρέλκει δέ από τού να συστήσει σε όλους να κατορθώσουν ει δυνατόν, να μνησθούν και οι ίδιοι στη συνομοσία.

Έτσι, πράγματι, και συνέβη. Οι πράκτορες, οι όποιοι σημειώσε δέν έγνωρίζον μεταξύ τούς, άρχισαν να συγκνενρόντου στή ταβέρνα, νάνταλλάσσον μεταξύ τούς μυστηριώδη άντιβασιλικά νόηματα, να σγοτρωγούδον βουνακρητικά τραγουδία, και νάνασενάζον για την έξορία τού Ναπολέοντος. Οι πραγματικοί συνομιτά, εν τώ μεταξύ πληροφορηθέντες, ποιάς έξερε πως, ότι ελχαν προδοθή, έπαυσαν να συγκνενρόντου στην ταβέρνα αυτή.

Μιά μερά τέλος κατά την όποιαν, οι ψευτικοί συνομιτά, παρασυνθέντες από τόν ύπερβολικό ήλιο, ελχαν άρχισι να έκτρέπονται σε καμηλικές βουιές εναντίον τού Βασιλέως, ό ταβερνιέρης, φορηθείς με ή ένοχοποιηθή και ο ίδιος, έπήγε στον άστυνομικό της συνοικίας του και τού κατήγγειλε τα συμβάντα. Ο άστυνομός έσπευσεν επί τόπου με κουστωδιαν χαροφυλάκων, περιέκλωσε την ταβέρνα, συνέλαβε τούς τρομερούς επαναστάτας, τούς έφρότωσε μέσα στο λεωφορείο της άστυνομείας και τούς ώδήγησε στην Διεύθυνση της Άσφαλείας, όπου, ειδοποιηθείς ελχε καταφθάσει περιχαρής και ο διευθυντής της Μυστικής Άστυνομείας, ό όποιος διέταξεν άμέσως να όδηγησουν ενώπιόν του τούς ένόχους.

Φαντάζεσθε όμως την έκπληξη τόν όταν ελδε ότι οι τρομεροί και φοβεροί αυτοί συνομιτά δέν ήσαν άλλοι από τούς... δώδεκα πράκτορας του !...